

SZINHÁZ ÉS MOZI

Felelős szerkesztő: Gokler Gyula.

Kiadótulajdonosok: Csendes Testvérek.

Műsor.

Hétfő, július 16-án

este 9 órakor:

Zsiros ügy

francia bohózat (Hennequin és Veber).

Csak felnőtteknek. Fél helyárak.

Kedd, július 17-én

este 9 órakor a nyári színházban:

Éva grófnő

12 x 8

Szerda, július 18-án

este 9 órakor:

Marica grófnő

Csütörtök, július 19-én

este 9 órakor:

A férj vadászni jár

csak felnőtteknek

Péntektől

este 9 órakor:

Mersz-e Märy

ÁRA **5** LEI

Szomoru, üres színház . . .

Irta: Ifj. Kubán Endre.

Aggasztó tünet, hogy üres, tátongó széksorok előtt játszanak napról-napra színészeink. Adjanak bármilyen darabot, játszhatnak a leg-szebben, az eredmény mindig ugyanaz: üres nézőtér. Valahol baj van. A kérdésekre, hogy miért nem látogatják a színházat, mindig a drága helyárrakkal hozakodott elő a közönség nagyrésze. Lehetetlenül magasak a helyárák, nem bírjuk az anyagi megterhelhetést. Lám, a mozi az sokkal olcsóbb, oda sűrűbben járunk, mert ez inkább módunkban áll.

Igy érvel a közönség egyrésze. Van ezután egy másik csoport: ezek az előadással nincsenek megelégedve. Csökönyszerűen hajtogatják, hogy mennyivel jobb előadásokat produkált Krecsányi, Sebestyén, bezzeg, mondogatják diadalmas elégtétellel, akkor ment is a színház. Egy darabot akár tízszer is játszhattak, a közönség mindig szép számmal töltötte meg a nézőteret. Ilyen előadások mellett nem csoda, hogy üres házak előtt játszanak a színészek. Ezek a fő ellenvetések. Vizsgáljuk meg most már azokat és nézzük meg mi és mennyi igazság van bennük.

Legelőször a gazdasági helyzet. Kétségtelen, hogy a pénzügyi viszonyok igen rosszak. A helyárák kissé drágák. De menjünk csak el — különösen egy szombati napon — bármelyik mulatóba, az zsúfolásig tömve van. A kávéházak hétköz-

napok alkalmával is nagyon szép látogatottságnak örvendenek. Ilyenkor bizony sokkal többet költenek, mintha kétszer mennének színházba. Hiszen igaz, joga van egy kulturembernek ilyen szórakozásokra is, de azt hiszem, kétségtelen vitatnom, hogy legelső sorban is a kulturát a színház szolgálja, csak azután a többi ilyen látványosság. Hogy a helyárák drágák, azt elismeri a színházak igazgatósága is. De csak próbálná meg más kétszáz ember kényerét fedezni. Nem is szólva a horribilis jegyadóról, terembérről és a többi kiadásokról, amik már eleve elviszik a bevételnek több mint a felét. De végeredményben a helyárák drágák és ezen úgy próbál segíteni a színigazgató, hogy kedvezményes jegyeket ad ki. Huszonöt-százalékos kedvezményes jegyeket, az eredmény változatlanul a régi. Minden héten félhelyárák mellett tartanak délutáni előadásokat. Még ilyenkor is üres a nézőtér.

Kérem rossz előadások, ezzel mentegetik magukat a legtöbben. Hát, erre vonatkozólag csak annyit a megjegyzésem, hogy lehet, hogy régebben gyenge előadásokat tartottak egyes színigazgatók. Ezzel szemben a helyzet oda klonkludál, hogy a körülményeknek megfelelőleg jó előadásokat nyújtanak a színigazgatók. A háboru előtti előadások nivóját persze még nem ütötték meg, de ezt egyhamar nem is lehet kívánni. Főleg akkor nem,